

Muamma

– SELVASELDA · 03 Temmuz 2022

İmtihan sarnıcında hayat bir muamma
Ne kadar da zor 'Hamdım piştım!' demek
Sığılılacak tek mecra Yüce Mevla
İçerinde terbiyeye muhtaç bir ruh var..
Haddini bilmenin yumağında,
Rabbinin şefkat yurdunda,
Havf reca arası mekik dokuyuşlar,
Rahmet tokmağına vuruşlar büyük bir teslimiyetle..
Hayat kimi zaman uzlet,
Kimi zaman hikmet,
Kimi zaman da büyük bir imtihan!
Yol uzun bir o kadar da kısa..
Ömür sermayen kayıp giderken ellerinden,
Tutamazken her bir değerli taşı,
Arkasına bakmadan koşup giden dakikalar,
Yorgunluğa inat kaçmalar bir hırsla
Sobelemeye çalıştığın her an
Bakar yüzüne mahsun mahsun!
Gitmiyormuş gibi kandırircasına ömür
Bir an tıkanıp tökezlerken,
Acılara kilitletiğinde,
Tadını tadamamak yolculuğunun
Yılmak belki de o an..
Ama yılmamak da var serde!
Adı hayat..
Adı var mutlak..
Izdırabın nemli
Mutluluğun ise ürkek
Adımların sessiz
Bu yol meşakkatlerle dolu aynı zamanda
Vakur olmak zorundasın
O anda karşısına dikilirsin zamanın
"Burdayım ben"demenin sonsuzluğunda!
Bu mecrada ölmek yok!
Bitmek tükenmek hiç yok!

Uzanırken ruh sonsuzluğa
Hamd'ın otağında olmak,
Bitirmek gerek vazifeyi bir asker edasında!
Tezkeresini almak gerek iman çatısı altında!
Herşey tarumar olsa da farketmez!
Her ne pahasına olursa olsun,
Sonuçta varılması muhakkak olan bir menzilin var..
Zor da olsa yaman da olsa
Ne kadar şükretsen az!
Şerefle bitirilmesi gereken bir hayat var avucunda
Bilirsin..
Bilirsin aslında
O hayat varlığına hasret nice nice can var
Şu bastığın kara toprak altında..